Zum zum I. - Dobeš, Pavel

```
     G                  D7
1. Chemie se stala mým hobby,
                              G
   nepovím vám už, od které doby.
                                D7
   Za vesnicí v polích tratím hodiny
                          G
   a pozoruji chemizaci pastviny,
                        D7
   pozoruji jalovice, voly,
                              G
   jak obcházejí vyvinuté stvoly.
    G           D7                              G
R: Zum zum zum zum, a nejde mi to do kebule, zum,
             D7                        G
   zum zum zum, a nejde mi to na rozum.
2. Každý přece ví, že tahle tráva
   delikátně chutná a je zdravá.
   Do soutěže přihlásit se nebojím
   s trávou, která rostla někde na hnoji,
   přesto tady ovšem roste ladem
   a skot se vrací do JZD hladem.
R:
3. Vyhledal jsem tudíž agronoma,
   měl jsem štěstí, chytil jsem ho doma.
   Proč výsledky práce k cíli nevedou,
   vyčešili předevčírem s předsedou,
   pak vysvětlil mi všechno fundovaně,
   tak dneska mohu agitovat za ně.
R: Zum zum zum zum, protože když to nejde do kebule, zum,
   zum zum zum, tak to leze na rozum.
4. Je to tím, že dobytek je hloupý
   a právě proto mívá svoje roupy.
   Kdyby četl magazíny, noviny,
   nedělal by už takové kraviny,
   s rozesmátou tlamou bral by žrádlo
   a nikdy by mi ani nenapadlo.
R: Zum zum zum zum, že mi to nejde do kebule, zum,
   zum zum zum, že mi to nejde na rozum.
R: Zum zum zum zum, hm ..., zum,
   zum zum zum, že mi to nejde na rozum.
```